

Облік праці та заробітної плати має бути організований таким чином, щоб сприяти підвищенню продуктивності праці та повному використанню робочого часу. Від організації обліку оплати праці залежить рівень витрат підприємства, якість, правдивість, справедливість, повнота і своєчасність розрахунків з персоналом з оплати праці. [1]

Отже, організований облік оплати праці є актуальним і важливим питанням сьогодення як для працівника так і для роботодавця і держави. Без нього неможлива ефективна господарська діяльність підприємства. Робота бухгалтера з оплати праці є трудомісткою і складною, допущені помилки можуть призвести до значних порушень законодавства. Водночас для робітника основними проблемними питаннями є низький рівень зарплати, слабка система мотивації, неефективна преміальна система. Усунення цих проблем є складним, але можливим при сприяттній державній політиці і зацікавленості підприємства.

Література:

1. Черкашина Т.В., Чебаненко О.П. Проблеми обліку заробітної плати на підприємстві [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/5387>
2. Шилова Т.С., Савчук І.С., Вибивана А.В. Побудова ефективної системи організації обліку і аналізу праці та її оплати [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://intkonf.org/%20shilova-ts-savchuk-is-vibivana-av-pobudova-efektivnoyisistemi-rganizatsiyi-obliku%20-i-analizu-pratsi-ta-yiyi-oplati/>.
3. Радіонова Н. Й. Проблеми обліку та аудиту розрахунків з оплати праці // Міжнародний науковий журнал -2016. - №11. – С. 104-106.
4. Якубовська В.К, Кравцова О.М. Проблеми обліку розрахунків з оплати праці // Матеріали Міжвузівської науково-практичної конференції молодих вчених, аспірантів та студентів «Актуальні проблеми обліку, аналізу та аудиту в Україні». — Донецьк: Донецький національний технічний університет. 2012. — С. 275–278.
5. Потриваєва Н.В. Стан та перспектива обліку розрахунків з оплати праці: теоретичний аспект / Н.В. Потриваєва, І.В. Савченко // Економічний форум. – 2014. – №1. – С. 93-98.
6. Морозова Є.П. Проблеми обліку та аудиту розрахунків з оплати праці та шляхи їх вирішення [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/3_ukr/89.pdf.

Гвоздєй Н. І.

канд.екон.наук, доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ МІСЦЕВОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Соціально-економічний розвиток територій значною мірою залежить від фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування. До найбільш важливих джерел наповнення місцевого бюджету належать збори та податки, адже саме

завдяки їм забезпечується належне виконання функцій і завдань органів місцевого самоврядування [3].

Процес нормативного регулювання оподаткування бере свій початок з моменту прийняття Закону України «Про систему оподаткування» від 25.06.1991 р., а згодом – Декрету Кабінету Міністрів України «Про місцеві податки і збори» від 20.05.1993 р. До введення в дію Податкового кодексу України в 2011 р. в Україні існувало шістнадцять місцевих податків і зборів [2].

Проблема недостатньої забезпеченості місцевих громад відповідними фінансовими ресурсами, що виникають у процесі провадження реформи децентралізації, є спільною для багатьох країн, що розвиваються. Тому актуальність їх подолання полягає в поліпшенні умов для мобілізації місцевих ресурсів, в тому числі – на засадах муніципально-приватного партнерства, шляхом здійснення інфраструктурних інвестицій у громади, практичного провадження інформаційного та правового супроводу тощо. Варто також зауважити, що, як показує наявний досвід, цілісність реформи децентралізації забезпечуватиметься лише шляхом впровадження ринкових принципів управління власністю громад та через розширення повноважень органів місцевого самоврядування щодо отримання доходу від користування надрами, земельними ресурсами, оподаткування нерухомого майна тощо.

Існуючі в європейських державах моделі фінансової децентралізації передбачають не лише наділення територіальних колективів ресурсами, але й впровадження дієвих механізмів нагляду та контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування у бюджетно-фінансовій сфері з боку державних органів[5].

Зарубіжний досвід стягнення місцевих податків і зборів надав певні рекомендації і пропозиції щодо вдосконалення системи місцевого оподаткування в Україні:

- значно розширити перелік місцевих податків і зборів, вказавши при цьому їх граничні розміри, а також розширивши повноваження органів місцевого самоврядування з їх введення;

- впровадити збір за видачу дозволів на будівництво;

- розширити базу оподаткування транспортного податку, який став би стабільним джерелом фінансування для ремонтних робіт, утримання та будівництва автомобільних доріг;

- інструментом доцільного використання та охорони природних ресурсів повинна стати система платежів за їх освоєння, деградацію та забруднення в рамках місцевого оподаткування, яка дасть змогу місцевим органам влади визначати найважливіші заходи щодо покращення екологічної ситуації в регіонах;

- розповсюдження практики самооподаткування, як форми платежів, що впроваджують органи місцевого самоврядування на основі місцевого референдуму або загальних зборів мешканців територіальних громад;

- розширення переліку місцевих податків і зборів також може відбуватися за рахунок таких податків: на вивіз і утилізацію сміття, на благоустрій територій, на озеленення і освітлення території, на освіту, на охорону здоров'я і

інші.;

- з метою збільшення надходжень з податку на нерухоме майно доцільно вжити невідкладних заходів щодо формування єдиного реєстру об'єктів нерухомості, а також дозволити Державній фіскальній службі оподатковувати нерухоме майно за поданими деклараціями чиновників і здійснювати контроль за законністю їх набуття [4].

Основним шляхом досягнення сталого розвитку громад в Україні є децентралізація влади та фінансів, яка відбувається через утворення об'єднаних територіальних громад і наділення їх додатковими повноваженнями у вирішенні та контролю питань місцевого розвитку. При цьому слід досягти реальної децентралізації повноважень і ресурсів як між органами місцевого самоврядування, так і між різними рівнями територіальної організації влади. А для зазначеного слід сформувати належну систему місцевого оподаткування, в тому числі – шляхом вивчення й адаптації зарубіжного досвіду.

Література:

1. Конституція України від 28.06.1996 р., № 254к/96-ВР URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-17 URL: // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
3. Волохова М. П. Сучасний стан та напрями вдосконалення справляння місцевих податків і зборів України // Економічні інновації. - Вип. 57. - 2014. - С. 62–71.
4. Козинець І. Г. Особливості правового регулювання місцевих податків і зборів // Порівняльно-аналітичне право. 2017. - № 5. - С. 213–216.
5. Вінницька О.А. Місцеві податки в доходах місцевих бюджетів //Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. -2015. - Вип.12. - С.254-257. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_eim_2015_12_59.

Гриценко Л. Л.

д-р екон. наук, професор кафедри фінансів і підприємництва

Шамкало К. Ю.

магістрант

Навчально-наукового інституту фінансів, економіки та менеджменту імені

Олега Балацького

Сумський державний університет

м. Суми, Україна

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ КРАЇНИ

Інвестиції становлять основу розвитку різних рівнів економічної системи та впливають на інвестиційну активність суб'єктів господарювання як на галузевому та регіональному рівні, так і в цілому на рівні країни. Одним із важливих напрямів досягнення цілей інвестування є оцінка інвестиційної